

702/1413 - عَنْ عَدِيٍّ بْنِ حَاتِمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنْتُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَجَاءَهُ رَجُلٌ، أَحَدُهُمَا يَشْكُو الْعَيْلَةَ، وَالْآخَرُ يَشْكُو قَطْعَ السَّبِيلِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَمَّا قَطْعُ السَّبِيلِ: فَإِنَّهُ لَا يَأْتِي عَلَيْكَ إِلَّا قَلِيلٌ، حَتَّى تَخْرُجَ الْعِيرُ إِلَى مَكَّةَ بِغَيْرِ حَفِيرٍ، وَأَمَّا الْعَيْلَةُ: فَإِنَّ السَّاعَةَ لَا تَفُومُ حَتَّى يَطُوفَ أَحْكُمُ بِصَدَقَتِهِ، لَا يَجِدُ مَنْ يُقْبِلُهَا مِنْهُ، ثُمَّ لِيَقْفَنَ أَحْكُمُ بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ، لَيْسَ بَيْنَهُ وَبَيْنَهُ حِجَابٌ، وَلَا شَوْجَانٌ يُتَرِّجِّمُ لَهُ، ثُمَّ لِيَقُولَنَّ لَهُ: أَمْ أُوتَكَ مَالًا؟ فَلِيَقُولَنَّ: بَلَى، ثُمَّ لِيَقُولَنَّ: أَمْ أُرْسِلَ إِلَيْكَ رَسُولًا؟ فَلِيَقُولَنَّ: بَلَى، فَيَنْظُرُ عَنْ يَمِينِهِ فَلَا يَرَى إِلَّا النَّارَ، ثُمَّ يَنْظُرُ عَنْ شِمَالِهِ فَلَا يَرَى إِلَّا النَّارَ، فَلِيَتَقِيَّ أَحْكُمُ النَّارَ وَلَوْ بِشِقِّ تَمَرَّةٍ، فَإِنْ لَمْ يَجِدْ فِي كَلِمَةٍ طَيِّبَةً».

702.1413. Адий ибн Хотим розияллоҳу анҳу айтади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларида эдим, икки киши келиб, бири қашшоқликдан, бошқаси эса йўлтўсарликлардан шикоят қилди. Шунда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам дедилар: «Йўлтўсарликларга келсак, яқинда карвон Маккагача ҳеч бир соқчисиз чиқадиган бўлади. Қашшоқликка келсак, бирингиз садақасини олиб, айланиб юриб, уни қабул қиласиган одам топа олмай қолмагунча Соат (Қиёмат) қоим бўлмайди. Сўнгра бирингиз Аллоҳнинг қаршисида туради. У Зот билан унинг ўртасида тўсиқ ҳам, таржима қилиб турадиган таржимон ҳам бўлмайди. Кейин У Зот унга: «Сенга мол-дунё бермаганмидим?» дейди. У: «Ҳа (бергансан)», дейди. Сўнгра: «Сенга расул юбормаганмидим?» дейди. У: «Ҳа (юборгансан)», дейди. Шунда у ўнг тарафига қарайди ва фақат дўзахни кўради, кейин чап тарафига қарайди ва фақат дўзахни кўради. Бирингиз яримта хурмо билан бўлса ҳам дўзахдан сақлансин! Агар топа олмаса, яхши сўз билан (сақлансин!)».

NUBUVVAT MARVARIDLARI